

Otkrivenje 4

1 Potom videh: i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji čuh kao trubu gde govori sa mnom, reče: Popni se amo, i pokazaću ti šta će biti za ovim. **2** I odmah bih u duhu; i gle, presto stajaše na nebu, i na prestolu seđaše neko. **3** I Onaj što seđaše beše po viđenju kao kamen jaspis i sard; i oko prestola beše duga po viđenju kao smaragd. **4** I oko prestola behu dvadeset i četiri prestola;

i na prestolima videh dvadeset i četiri starešine gde sede, obučene u bele haljine, i imahu krune zlatne na glavama svojim. **5** I od prestola izlažahu munje i gromovi i glasovi; i sedam žižaka ognjenih gorahu pred prestolom, koje su sedam duhova Božijih. **6** I pred prestolom beše stakleno more, kao kristal; i nasred prestola i oko prestola četiri životinje, pune očiju spred i sastrag.

7 I prva životinja beše kao lav, i druga životinja kao tele, i treća životinja imaše lice kao čovek, i četvrta životinja beše kao orao kad leti. **8** I svaka od četiri životinje imaše po šest krila naokolo, i unutra puna očiju, i mira nemaju dan i noć govoreći: Svet, svet, svet Gospod Bog Svedržitelj, Koji beše, i koji jeste, i koji će doći.

9 I kad daše životinje slavu i čast i hvalu Onome što seđaše na prestolu, što živi va vek veka, **10** Padoše dvadeset i četiri starešine pred Onim što seđaše na prestolu, i pokloniše se Onome što živi va vek veka, i metnuše krune svoje pred prestolom govoreći: **11** Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu; jer si Ti sazdao sve, i po volji Tvojoj jeste i stvoreno je.

1) Potom videh: i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji čuh kao trubu gde govori sa mnom, reče: Popni se amo, i pokazaću ti šta će biti za ovim. U 1: 10 Jovan je bio u Duhu kad je čuo glas za sobom i on se okrenuo prema Onome od Koga je taj glas dolazio. Koliko smo slobodniji od tela i koliko smo više u Duhu, toliko spremnije obraćamo celokupnu pažnju na glas Gospodnji i toliko nam je jasniji i značajniji.

Jovan se spustio kod probodenih stopala Svog proslavljenog Gospoda, a On je Jovana ohrabrio i spremio za službu. Tada je Jovan primio poruke crkvama za duhovnu hranu svih učenika sve do konačne pobede Istine nad

prevarom. Jovan je odan svom Caru i Gospodu: on prenosi Reč Istine i Spasenja. Potom Jovan vidi vrata nebeska. Kad mi objavimo proglose našeg Cara, još mnogo više nam naš Gospod otkriva.

Svaki korak Gospodnjim putem vidimo nebeska vrata jasnije jer ta Vrata su Sam naš Gospod Isus Hristos. Ove reči nas podsećaju na velika dela našeg Spasitelja od početka – od kad smo shvatili prvi put da mi ustvari čujemo glas našeg Iskupitelja. On se spustio sa Visina da nam otkrije: On je Ulaz, Put i Život. On je u nama otpočeo čudo novog života i Svojim glasom podigao nas iz smrti u život (Jovan 5: 25).

Kad mi delimo bogatstvo Hristove blagodati i otkrivenja sa narodom oko nas kako nas Njegov Duh vodi, naše duše primaju još više blagodati da razmenjujemo među nama – zajedničarima i da proglasimo Njegovo Jevanđelje svetu koji potrebuje spasenje. Jovanu je Glas zvučao kao truba sa Visine. Ja (lično) još uvek potrebujem takav sluh da Ga čujem na takav način. Potrebujem usrdnije molitve našem Gospodaru za takav veliki dar sluha: da čujem Njegovu Reč kao što u stvarnosti i jeste – truba Evanđelja.

Naš Gospod i nas poziva 'višlje' jer i za nas je dobro da vidimo šta sledi – kao što je naš Bog odredio: Njegova slava i blagoslovi Njegovim izbranim za vreme i za večnost: da vidimo našeg Cara u slavi i čujemo Njegov silni glas. Ja potrebujem poniznost kakva je Jovanova bila. Nema sile neprijateljske koja može sprečiti Boga u izlivanju Svoje blagodati i moći iskupljenim dušama. Nikakva snaga ne izbavlja od Božijeg suda: samo Očinska milost i samo otkupom Njegovog Sina. Njegova Reč mora se izvršiti.

2-3) I odmah bih u duhu; i gle, presto stajaše na nebu, i na prestolu seđaše neko. I Onaj što seđaše beše po viđenju kao kamen jaspis i sard (drago kamenje sjajnih živih boja); i oko prestola beše duga po viđenju kao smaragd – opet dragi kamen ali zelene boje. Ceo taj prikaz raskošne lepote i veličanstva, ipak je samo prikaz; božije Otkrivenje. Ipak, već i za takvo jedno Otkrivenje, Jovanu je bilo potrebno da bude u Duhu. Oči tela i zemaljska priroda nespremni su i nesposobni da vide i shvate veličinu, krasotu i veličanstvo Svemogućeg Boga; jer sve to je daleko izvan granica ljudskih reči i razuma. To veličanstveno Otkrivenje još je samo prikaz daleko od

stvarnosti nedostižne grešnima a spremne vernima kroz Hrista.

Primeri, usporedbe i priče koje nam naš Gospod daje u četiri knjige Jevanđelja i u mnogim drugim delovima Pisma uče nas razumevanje Božije svrhe, Nauke i Prirode. Knjiga Otkrivenja dodaje obilno i mnogostrano obogaćavanje našem duhovnom životu u Hristu. Učeci ta svedočanstva mi napredujemo u veri i poznanju Sina Božijeg; rastemo u Duhu Isusa. Ne sumnjam da je Jovan bio zadivljen i kao izvan sebe videći Večnog Cara... Ja sam zadivljen već i samim značenjem...

U Izlasku 28: 20 i 39: 13 vidimo tablice na grudima prvosveštenika kad prilazi Prestolju Milosti. Dvanaest imena celokupnog Izrailja u drago kamenje su urezani: jaspis je bio poslednji; bio je brilijantan i providan; ne ograničavajući sjaj Svemogućega. Sard je bio prvi dragi kamen na grudima prvosveštenika, izgleda jarko crvene boje. Prvosveštenik na zemlji nosio je te znake dvanaest plemena – sav narod Božiji. Ovde je najviši Posrednik - kao oba dragulja - skroz jednako divan.

Naš Nebeski Otac otkriva Njegovu ličnost i prirodu: On je kao drago kamenje jaspis i sard. Mislim da je redosled s'razlogom obrnut: jaspis je poslednji u zemaljskoj svetinji, ali je Prvi u Nebeskoj; zemaljska svetinja je nesavršen predznak, a Nebeska je savršeno ostvarenje svih istinitih predskazanja. Sard je bio prvi na zemlji a poslednji je u Slavi; baš kako je rekao naš Gospod u Mateju 19: 30 i u Luci 13: 30. Primetna je razlika u dva spiska plemena, u 7: 4-8 i kod Mojsija.

Predpostavljam da Mojsijevi zapisi sadrže imena i broj obrezanih po telu; a Otkrivenje 7 sabira sve verne – Duhom rođene. Zabeleženo je u Rimljanima 2: 13 da *Pred Bogom nisu pravedni oni koji slušaju zakon, nego će se oni opravdati koji ga tvore*. Verni Bogu u srcu i u delima, žive u Hristu; površno obožavanje rečima bez sadržine daleko je od Gospoda. Oko prestola je smaragdna duga – jedan dragi kamen divne zelene boje. Bog je označio dugom Zavet Noju (Stvaranje 9).

Tvorac, Spasitelj i Sudija čovečanstva održao je Svoje obećanje (u 9: 12-17) do današnjeg dana; iako se novi svet udaljio od Izvora Života i blagoslova. Ove tri osobine Boga: Svetost, Lepota i Veličanstvo – jaspis, sard i smaragd -

pokazani su nam kao sastavni delovi temelja Novog Jerusalima. Jaspis je prvi na prestolu i u temelju da nam pokaže da je Bog naš Stvoritelj, Iskupitelj i Jedini dostojan da prima naše obožavanje u celokupnoj vasioni – u svemu što je On, Jedini, stvorio.

Sard je pored jaspisa u prestolju a u temelju pokazuje se šesti. Isti Tvorac Koji je stvorio čoveka po Svome obličju zanavek je na prestolu Svoje večne moći i snage, Svoje blagodati i večne ljubavi. Smaragd okružuje presto a u temelju je četvrti. Naš Nebeski Otac, sa večno uzvišenog prestola, određuje Svog Sina da bude naša Večna Subota, naš Večni Mir sa Ocem i večna Proslava Mira na zemlji kao i na Nebu. Zašto redosled Božijih vrlina u zemaljskoj svetinji nije isti kao u Otkrivenju?

Naš Gospod priređuje našem srcu i razumu jednu carsku gozbu zadivljujućim otkrivenjima. Jaspis, prvi na prestolu, šesti u temelju Večnog Grada, poslednji je na grudima prvosveštenika zemaljskog svetilišta. Svemoćni Tvorac je večno Višnji. On je stvorio čoveka ljubavlju i blagodaću, On je istim vrlinama spremio Spasenje i spaja sve izbrane u Telu Neveste Svog ljubljenog Sina. Dugotrajno otkrivanje Božije tajne spasenja odvija se od znakova predskazanja prema večnom trijumfu.

Do kraja našeg putovanja kroz zemaljski svet vođeni smo Rečju Života i Svetim Duhom da rastemo u veri i poznanju Hrista, Božijeg Sina, naziđujući se na tom Izabranom Kamenu. *Luka 6: 47-48: Svaki koji ide za mnom i sluša reči moje i izvršuje ih, kazaću vam kakav je: On je kao čovek koji gradi kuću, pa iskopa i udubi i postavi temelj na kamenu; a kad dođoše vode, navali reka na onu kuću i ne može je pokrenuti, jer joj je temelj na kamenu.*

20: 17-18 ...Kamen koji odbaciše zidari onaj posta glava od ugla. Svaki koji padne na taj kamen razbiće se; a na koga on padne satrće ga. O privremenoj svetinji, opoganjenoj bezbožnošću naš Spasitelj govori u *21: 5-6 (Kad neki govoraahu za crkvu da je ukrašena lepim kamenjem i zakladima) Doći će dani u koje od svega što vidite neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti.* Ni ne pomišljam da mogu izneti sva značenja i značaj ovog otkrivenja.

Moja želja i molitva Bogu je za podsticaj čitatelju, slušaocu i stvarnom

učeniku da razmišlja i razgleda uz molitvu našem Bogu da Njegov Sveti Duh bude Učitelj Koji otkriva Istinu iskrenim i ozbiljnim bogomoljcima. *Matej 7: 7-8: Išтите, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se. Jer svaki koji ište, prima; koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.*

4) Oko prestola behu dvadeset i četiri prestola; i na prestolima videh dvadeset i četiri starešine obučene u bele haljine, i imahu krune zlatne na glavama svojim. U Stvaranju 8: 22 i u Jovanu 11: 9 vide se dani i noći u trajanju od 24 časa. Svi verni: patrijarsi, proroci, evangelisti i sve iskupljene duše, priimaju zajedničke darove. U središtu njine službe je Gospod.

Božija sveta volja i čast Njegovog Imena je njihova Svetinja. Njihov razum je krunisan pobožnošću a duše su im odevene čistotom i svetošću Samog Sina Božijeg (Isaija 61: 10). Oni nisu u prašini i pepelu grešnog ponosa i ništavila. Svemogući njih postavlja na prestole blizu Njegovog uzvišenog prestola. On ih je naoružao svim oružjem pobožnosti (Efesci 6: 11). Niko među njima ne služi nama neprestano, a služba svih njih pomaže nam neprekidno; Otac svagda čuva decu Svoju.

On je postavio Svoje verne svedoke u svakoj našoj potrebi da nam pomažu istrajno. Svet posrće u tami usred bela dana. Poštovanjem našeg Nebeskog Oca u našem srcu i razumu, Hristos, naše Videlo danju i noću, s'nama je (Jovan 11: 10-9)!

5) Od prestola izlažahu munje i gromovi i glasovi; i sedam žižaka ognjenih gorahu pred prestolom, koje su sedam Duhova Božijih. Kad su naše srce i razum upravljani prema našem Gospodaru da revnujemo za Očinsko zadovoljstvo, glas našeg Spasitelja nama je blagi šapat milosti i grmljavina pravde. On Jedini ima blagodat i moć da nas učini Svojim živim svedočanstvom da najavljujemo Dan Suda i objavljujemo Dan Blagodati i Spasenja: da živimo Jevanđeljem Sina Božijeg.

U pedesetom danu plameni jezik se pokazao nad svakim u toj prostoriji i svi su bili ispunjeni svedočanstvom Istine (Dela 2). Svi su govorili jednoglasno – istim Duhom. Sedam plamenova pred Božijim prestolom označavaju Svetog Duha Oca i Sina; jednog Duha svemogućeg, sveznajućeg i svuda prisutnog. Sva vasiona svedoči neizmernu stvoriteljsku moć, svetost, pravdu i blagodat

našeg Boga. Matej 5: 18 uči nas da ni najmanji deo Božije Reči nije nevažan; ni manje važan od ostalog.

Neke objave Bog čini grmljavinom jer mi, ljudi, uporno ne obraćamo pažnju Njegovoj Svetosti. On ponavlja neke poruke jer mi smo skloni zanemarivanju ili zaboravu. Pamtimo Božiju milost i pravdu.

6) Pred prestolom beše stakleno more, kao kristal; i nasred prestola i oko prestola četiri životinje, pune očiju spred i sastrag. Liveno 'more' i veliki sudovi za očišćenje, pranje, bili su u Domu Gospodnjem, u Jerusalimu. Pred Božijim prestolom Jovan vidi cristalno more. Svi iskupljeni u Hristu imaju mnogo razloga da željno očekuju potpuno uselenje u slavu Božiju; a jedini put u večnu slavu je naš Spasitelj i Gospod. Sveštenici su prali svoja tela da bi obukli svetu odeću.

Naš Prvosveštenik očišća nas (Jovan 13) da nas odene u svadbenu odeću Svoje Neveste. Naš Car nad carevima spremio je slavnu odeću Svoje carske lepote i svetosti da odene Svoju Izbranicu veličanstvom i da nju primi u zagrljaj večne ljubavi i beskrajnog jedinstva. Dok nas približuje tom nebeskom sjaju On nas priprema očišćenjem Njegovom Rečju Istine. On je naše Vrelo Vode Života (Jovan 13, Otkrivenje 7: 17 i Zaharija 13). Mnogi vodokoci su tvorevine ljudskog ponosa i taštine.

Nekada su isticali prolaznu moć, raskoš i zloupotrebu potlačenih masa; a danas, koji nisu iščezli iz istorijskih zapisa, svojim razvalinama svedoče o prevarama duha tame: propalim nadama i vladajućih krugova i potčinjenih ili porobljenih naroda. Naše Vrelo žive vode zanavek obiluje Životom i osveženjem; jer On je Sin Višnjeg Boga i naš Gospod nad gospodarima. Naša duša slaviće Njegovu ljubav u večnoj slavi. Gospode naš, umnoži našu zahvalnost da Te slavimo sada.

Posred prestola i unaokolo su četiri čudesna bića koja imaju brojni pogled na svaku stranu. Koliko puta slava Božija zablista pred nama sa stranica ove knjige toliko da je našim očima nemoguće jasno razlikovati Oca i Sina; to i ovde blista. Sva četiri bića spojeni su međusobno i sjedinjeni sa prestolom. Jovan je u Duhu pozvan u višlju visinu da vidi taj prikaz. On razlikuje svako pojedino biće iako su spojeni... Kad sledimo našeg Gospoda, mi smo na

stazama Njegovih otkrivenja.

Ta četiri bića 'puna' očiju, ispunjena su životom i snagom: proslavljaju Boga neprestano. Pre nego se izgubimo u svojim zamišljanjima o neshvatljivom, zapamtimo: ovo je sve deo otkrivenja – još jedno viđenje. Svemoćstvo i sveznanje Svetog Duha zrači nebeskim sjajem kroz Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu, silnom i slavnom Božijem Jagnjetu, nepobedivom Pobedniku nad svim silama zla i nad svom moći tame. On je naš Otkup od večne smrti i naša Tvrđava spasenja i života.

Silni Duh Lava od Jude, Jagnjeta Božijeg, našeg Cara, vidi nas kroz celu zapisanu Reč Božiju. On pazi na nas u svakom položaju i stanju koje mi nazivamo okolnosti. On nas čuva tim delom naše savesti koji je obučen razumevanjem prave Nauke Jevanđelja. Naš Gospod nas neprekidno popravlja i podstiče Njegovim novim otkrivenjem u jasnijem, snažnijem i potpunijem razumevanju Njegove Nauke. On nam dodaje podršku pobožnog staranja i pomoći suvernika Svete Nauke.

Množina očiju tih čudesnih bića ukazuje na sveznanje našeg Nebeskog Oca Koji sve vidi. 'Oči' pojačavaju našu svesnost Njegove zaštite naših duša i staranja za sve naše potrebe. Otac lično ne potrebuje ni jedno od tih očiju da nas vidi.

Naš Tvorac je Svevideći. Niko i niša ne može nas sakriti od Njegovog Sveznanja. Tim mnoštvom očiju On pomaže naše razumevanje čudnog i divnog Očinskog staranja za nas. Svi Očinski putevi i dela kliču našoj duši: Svet! Svet! Svet je naš Svemoćni Bog! To mnoštvo 'očiju' potpomaže naš rast i razvoj u pobožnoj svesnosti o našem Nebeskom Ocu. On zna prošlost još od pre-početka, svaku pojedinost sadašnjeg vremena i stanja. On zna budućnost kroz svu večnost.

Čim se ovo shvatanje i osećanje razvije u nama, naša duša priključuje se uskliku: Svet! Svet! Svet je Hristos Isus, Jedinorodni Sin Najvišeg Oca. Našem Nebeskom Ocu je milina u vaskrsenju i preobraženju Njegovog Sina u našim dušama; i nama je radost i milina. On nam daje snagu za obaranje svega neprijateljskog. Blagosloveno je Ime Oca i Sina.

7) Prva životinja beše kao lav, i druga životinja kao tele, i treća životinja

imaše lice kao čovek, i četvrta životinja beše kao orao kad leti. Kao da gledamo u još jedan blistavo veličanstven deo Očinske slave i Veličanstva - u Sinu! U 5: 5 Jagnje je najavljeno kao Pobjednik, Lav od Jude. U 1: 5 Hristos je Knez nad carevima. U 17: 14 naš Spasitelj je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima. U Brojevima 7 je spisak prinosa dvanaest plemenskih predstavnika, knezova, starešina.

Prvi deo njihovih živih žrtava bio je junac – mlado govedo. U Luci 15: 23 Otac je upotrebio ugojeno tele u sklopu proslave novog rođenja Svog sina. 1. Petrova 1: 18-21 potvrđuje: Nebeski Otac prineo je žrtvu – Svog Jedinorodnog Sina od postanja sveta: da nas – izgubljene – otkupi. Prinos našeg Nebeskog Vlastodršca pojavio se među nama u određeno vreme – Jedini bezgrešan čovek između svih koji su ikada živeli na licu zemlje (1. Petrova 1: 20-21 i Filibljanima 2: 5-11).

Njegovo 'lice', telo, pojava, sve je bilo slično nama – ljudima – ali sa jednom neizmernom i neocenjivom razlikom: On je bezgrešan. Njegov Duh je Duh Jedinorodnog Sina večno živog Boga Oca. Taj večno živi Tvorac života bio je u tom ljudskom telu na Golgoti. Njegovo ljudsko lice bilo je izobličeno - da Ga ne bi mogli prepoznati - u najstrašnijoj agoniji kad je Duh moćnog Jagnjeta Božijeg goreo u najdubljem paklu da iskupi sve grešnike koji su ikad verovali i poslušali glas Božijeg Duha; i, koji će ikad verovati i poslušati Božijeg Sina.

Teška koprena mraka obavila je Najvećeg Mučenika i ni jedno ljudsko oko nije moglo videti šta je naša zasluga kroz celu beskrajnu večnost; šta je On podneo da zadovolji savršenu i neumitnu pravdu Božiju da nas oslobodi naše zaslužene osude; da nas učini slobodnima u Njemu i ljubljenima od Nebeskog Oca. Samo pogled Večnog Oca, pogled neopisivog bola u saučešću, pogled triumfa večne pobeđe, gledao je Duha Sina kako zrači tim prinosom i donosi večni život mrtvima.

Psalam 103: 1-8 blagosilja Gospoda za oprostaj, otkup, izvršenje suda radi potlačenih i obilje milosti. U petom stihu Božija dobrota obnavlja snagu mladosti da Božiji Narod učini kao orlove. U Isaiji 40: 31 čekanje na Gospoda njihovu snagu obnavlja. Svima koji poveruju tom Učitelju i poslušaju tog Gospodara, Njegov Duh daje snagu ovog velikog Orla da

hodeći Njegovim putem ne malaksavaju, u Njegovom letu se ne zamaraju, na krilima Njegove blagodati uzleću u visine.

Uznose se sve višlje i uzvišenije kroz sve jasnija i sve sjajnija otkrivenja dokle pred njihovim pogledima ne zablista u punom sjaju svom Njegov presto u večnoj slavi. Tu se njihova duša rastapa u milinama večnog obožavanja u beskrajnoj zahvalnosti. U šestom i sedmom stihu otkriva se tako mnogo prirode našeg Spasitelja i Njegovog silnog dela spasenja. Naš Gospod olakšava te prikaze i značenja našem razumevanju razdeljivanjem u manje delove i razmake u vremenu.

Otac i Sin imaju večnu slavu i veličanstvo Jedan u Drugome; ali ljudske reči i pojmovi su nedovoljni da sve to izraze. Vekovečni Car careva prineo je Sebe pre postanja sveta (1. Petrova 1: 20) i ostao je naš Jedinu Otkup od večne smrti. On se pojavio kao jedan od nas. Ostvario je celokupno iskupljenje uvek i u svemu po ugodnosti Oca. Sigurno naš Nebeski Otac nikada nije imao ni najmanju sumnju da će ovaj Orao pobedonosno uzleteti čak do prestola – do vrhunca - Nenadmašne Večne Slave Oca i Sina.

Tamo Ga je pozdravlja ushićeno obožavanje sve vojske nebeske i okružuje Ga blaženstvo svih iskupljenih. Spajanjem svih prinosa odvija se beskrajna proslava: Nevesta Jagnjeta je u Njegovom zagrljaju večne ljubavi! To je svadba Jagnjeta! To je večna pobeda! To slavno Otkrivenje je još uvek u toku. Slava, čast, obožavanje, vlast i država pripada našem Bogu bez kraja.

8) Svaka od četiri životinje imaše po šest krila naokolo, i unutra puna očiju, i mira nemaju dan i noć govoreći: Svet, svet, svet Gospod Bog Svedržitelj! Koji beše, i koji jeste, i koji će doći. Četiri čudesna životna bića, bića puna života i snage, imaju po šest krila naokolo.

Brojnim očima gledaju i vide celu vasionu. Neumorni su u oduševljenoj proslavi Boga. Svaki usklik "Svet!" rasplamti sledeći poklik. Kroz njih i u njima se otkriva Božija večna priroda: Svevišnji jeste oduvek – pre svih vremena, u sadašnjosti i - u beskrajnoj budućnosti raste otkrivenje i svedočanstvo večnog Stvoritelja i Spasitelja.

Sva četiri bića slave Jedinoga na prestolu trostrukim usklikima "Sveti!" i imenima "Gospod Bog Svemoćni". On jeste Sveti Gospod, Posednik i Vlasnik

vasione. Njegovo vlasništvo je i sveobuhvatno i jedinstveno. Svaki drugi gospod, uključujući i najvećeg tiranina, đavola, jesu lažni vlasnici: nameću nam svoje vlasništvo naših duša i tela.

Dokaz njihove uporne bezbožnosti i bezakonja jesu neprestani **pokušaji da nas zarobe** i drže u ropstvu greha i smrti; u kojem i oni sami robuju. Naš Sveti i Istiniti Gospod je taj Jedini Koji nam daje istinsku slobodu. Svi idoli sveta su lažni, bez-životni bogovi. Naš Bog je Večno-živi Koji Život daje.

Idoli i bezbožni vladari 'imaju' neku moć koju im ljudi pripisuju. Čak i njihov najsilniji ali i najskriveniji, tajni Zavodnik ima samo toliku moć nad palim čovečanstvom koliko mu omogućavaju vernici njegove laži. Istinito Svemogući ne zavisi od čovečanstva; ni od najvernijih između ljudi; čak ni od divne i slavne vojske nebeske.

Svi mi zavisimo od Njega i Njegovog svemoćstva. Podanici zamaljskih vladara svojom službom 'zarađuju' povlastice... Naš Gospod spasava i Život daje. Nikada ne bismo mogli zaraditi večne vrednosti koje On u Svojoj blagodati poklanja.

Mi smo nemoćni da Mu uzvratimo ili isplatimo i najmanji delić Njegove blagodati u Hristu Isusu; čak ni najvećim uspesima o kojima možemo samo sanjati; ipak, u Sinu, Otac nam daje blagodat i povlasticu da činimo Njegovu volju voljno i radosno.

On nama daje da se naslađujemo obožavanjem našeg večno Živog i jedino istinski Svetog Boga. Ta četiri bića svojim trostrukim usklikima proslavljaju Boga beskrajne prošlosti, Boga svakog trenutka sadašnjosti i Boga večne budućnosti – sve odjednom.

U našoj sadašnjosti mi se divimo Njegovoj slavi od prve reči Svetih Svedočanstava do poslednjeg izraza u Otkrivenju. On nas useljava u potpunost Njegove večne slave da Ga vidimo kakav jeste i slavimo neizmernog Boga slave.

U svom ličnom iskustvu vidimo rad i dela Svemogućega dokle doseže naše sećanje. Omogućio nam je da slavimo svog Tvorca i Spasitelja u svemu što On čini u čast Svog Sina i na blagoslov iskupljenim dušama. U revnosti verujući našem Gospodu naš vid je savršeniji i vidik potpuniji nego sve što

misle da vide mrtvi u grehu - od prvog greha do druge smrti.

Kako rastemo u veri i poznanju Božijeg Sina naši vidici se rasprostranjuju kao i naše obožavanje Njega i radost u Njemu. On nas uči molitvu "Da dođe Carstvo Tvoje" a On Sam i odgovara na to molenje! Dočuo sam mnoge zamisli ko su i šta su ova četiri bića... Šesti stih otkriva neke pojedinosti.

Nalaze se usred i oko prestola. Na prestolu je Otac i Sin. Bića su vidljiva kao sjedinjena – slivena – četvorka ujedno. Ne mogu da sagledam meni nedogledno ili da shvatim neshvatljivo. Naš Gospod izliva više nego što mogu da 'upijem u sebe'. I Jagnje Božije i Lav od Jude označavaju Gospoda Isusa Hrista.

Ni Jagnje ni Lav ne uče nas da je naš Blagosloveni Iskupitelj u telesnom smislu jagnje, ni lav, niti ma koje stvorenje. Sveti Duh se pokazao u vidu goluba po krštenju u Jordanu; a pred tronom (u 4. Glavi) je prikazan sedmostrukim plamenom.

Četiri bića ispunjavaju i okružavaju presto da nam prikažu prirodu i silna dela Svemogućeg; Jovan prima u duhu da nam napiše viđenje – Otkrivenje koje po ljudskom jeziku nije telesna stvarnost. Svetinja na zemlji imala je telesnu meru; lakat.

Ta opipljiva i vidljiva svetinja samo je senka koja prethodi stvarnost ostvarenu rođenjem, službom, ostvarenjem Božijeg Jagnjeta u pobedi nad Sotonom, grehom i smrću. Svojim životom u telu, smrću, vaskrsenjem i vaznesenjem, Isus je Stvarnost.

Čim se Stvarnost pokaže u Svetlosti Istine, senke prestaju. Naš Gospod uči u Jovanu 6: 63 da su Njegove reči Duh i Život. U Mateju 26: 26-28 hleb je Njegovo telo i čaša je Njegova krv. Telesno, to nije nikad bila stvarnost. Duhovno, to je večna istina.

Možemo li biti pouzdani u uverenju da bića prikazana u otkrivenju zaista jesu nebeski lav, govedo, biće sa čovečijim lice mi svim drugim delovima sasvim nešto drugo i orao koji stalno leti ali se ne udaljava? Vidimo slične opise u otkrivenjima proroku Isaiji.

U 6: 2 jedan par krila pokriva im lica, drugi par zaklanja im noge a samo

jedan par koriste za letenje. To izgleda kao zadivljujuća poruka nama koji smo u telu: dva dela Božijih darova čuvaju nas od samovolje a samo trećina je za obavljanje svega – kako nam naš Gospod Bog nalaže.

Blistavost i veličanstvenost prestola ukazuju nam vrline Božije. Zadivljujuća veličanstvenost Božijeg prestola otkriva nam Božije Lično veličanstvo, svetost i lepotu, da u nama razplamti revnosno obožavanje kojim nas čuva od lenjosti, besciljnog lutanja, mrtvila idolopoklonstva i poganih želja.

Đavo nema ni vlast ni moć nad revnosnim poklonicima Hrista. Život u Hristu je blaženo obožavanje i slava Bogu čak i u trpljenju nevolja.

9-11) Kad životinje daše slavu, čast i hvalu Onome što seđaše na prestolu, što živi va vek veka, 10 Padoše dvadeset i četiri starešine pred Onim što seđaše na prestolu, i pokloniše se Onome što živi va vek veka, i metnuše krune svoje pred prestolom govoreći: 11 Dostojan si, Gospode, da primiš slavu, čast i silu; jer si Ti sazdao sve, i po volji Tvojoj jeste i stvoreno je.

Zadovoljstvo i slava našeg Boga je u blagosiljanju Svojih iskupljenih u Njegovom Sinu. U Luci 15: 28-30 vidimo kako bi duh pakosti nas željno uhvatio u zamku sebičnosti, svoje (ljudske, lažne) pravde, ponosa i zavisti. U 19: 16 Duh našeg Gospoda Isusa govori iz srca vernog revnitelja: Gospode, Tvoj dar! I, Tvoje ostvarenje. (1. Korinćanima 15: 10)

Dvadeset i četiri starešine ne drže grčevito dobijene krune. Ni jedan ne sedi ukočen na svom prestolu očekujući od Najuzvišenijeg da „Mene uzvisi iznad ostalih dvadeset i tri“. Krune primljene od Večnog Cara oni polažu oko prestola Najvišeg Cara i tako priznaju: svaki dobri dar i blagoslov dolazi od Njega; oni su ispunjeni beskrajnom zahvalnošću.

Čuo sam neka mišljenja o dvadeset i četiri starešine. Pošto je naš Gospod imenovao prvih dvanaest apostola a preostalih jedanaest su izabrali Matiju da zamene izdajnika, neki učenici su bili skloni da zaključe da su aposloli dvanaest starešina oko prestola, a ostali bi morali biti znamenite ličnosti od starine.

Možda smo svi u grešci kad zaključujemo šta bi mogao biti Božiji izbor. Možda smo detinjasti. Sećamo se Gospodnjeg odgovora Jakovu i Jovanu u Mateju 20:23-28: Otac najbolje zna. Ako je Bogu ugodno, jedan među

dvadeset i četiri bi mogao biti Avelj – prvi mučenik; a drugi bi mogla biti mala devojka u 2. O Carevima 5.

Neka nam Gospod otkrije sav Njegov zadivljujući rad kad nas On sam prenese u te 'predele'. Večnost mora biti vrlo uzbudljiva za sve koji su u Hristu. Broj dvadeset i četiri ukazuje na stalnost: neprestano obožavanje; neka nam to bude još jedan podsticaj da obožavamo i slavimo našeg Tvorca i Spasitelja dano-noćno.

Četiri glasa usklikima 'Sveti!' podsećaju me na Gospodnje predavanje dužnosti svedoka u Mateju 28: 19 da učimo sve narode do na kraj sveta i veka reči Nauke spasenja i Istine. Ceo prikaz prestola je ispunjen neiscrpnim značajnim značenjem svakog pojedinog dela u divnom skladu vrednosti svih delova.

Četiri bića su sastavni deo prestola a o samom prestolu nema mnogo pojedinosti. Kad se darovani verni učenici sjedine u službi i proslavi Hrista, njihov život i rad u revnosti i jedinstvu u Hristovom Duhu zrači prisustvom Oca i Sina na prestolu.

Darovima i sposobnošću primljenim od Gospodara veran učenik odaje čast svom Bogu i Spasitelju, sa braćom razmenjuje blagoslove i dobrim delima svedoči svetu oko sebe. Taj Hrišćanin nema ništa svoje a ima svo neizmerno bogatstvo Božije.

Takvom učeniku izliva se neprestana blagodati od Oca kroz Hrista za život u obilju blagoslova Božije ljubavi i milosrđa. Vrednost tog imanja je trajnija i veća od svih nestalnih i prevarljivih ponuda sveta u tami greha. Četiri glasa su ispunjena oduševljenjem u svojim usklikima na slavu Bogu.

Dvadeset i četiri starešine su obuzete ushićenjem dok polažu svoje krune pred presto jer njih uznosi ta večna Istina: Ti si dostojan! Radosni uskllici „Sveti! Sveti! Sveti!“ prestanu za trenutak. Istog trenutka sve starešine kao jedan koriste priliku da svojom poniznošću odaju čast i slavu Svemogućem.

Oni se u obožavanju spuštaju do podnožja prestola Jedino Vrednoga. Sećamo se stvaranja: Bog je blagoslovio novo-stvoreni svet radošću života i razmnožavanja. Radost stvorenja u blagoslovima Tvorca - jeste čisto

obožavanje. On se raduje njihovoj radosti.

To je bezgranično Carstvo Višnjega i Njegovih svetaca! Samo Bog tako stvara. Samo đavo tom zavidi i to mrzi. Ljubav i Svetost su Priroda našeg Boga – Oca i Sina. Sećamo se Božijeg Jagnjeta na Golgoti.

Samo večna Ljubav sposobna je i odlučna da podnese toliko da nam otvori Nebo i da nas blagoslovi večnim životom u Svom moćnom i nežnom zagrljaju. Kako i koliko se On raduje našoj radosti u Njemu! Zaista je vredan sve slave, časti i sve vlasti nad svom vasionom.

Niko drugi ne može tako upravljati i vladati u ljubavi kao Car naš, Hristos Isus, Sin Višnjeg Oca. Žrtve đavolske obmane optužuju Boga za bezdušno nasilnu vlast. U svojim zamračenim umovima oni prikazuju sebi savršeno božanstvo kao demona koji im uvek omogućava da greše sve više i više.

Duh obmane zavodi ih da se ne suoče sa Istinom: sloboda na greh je put propasti i uništenja. Grešne želje su prevarne. Zle namere su razorne. Greh rađa smrt. Neumitna pravda i strašni sudovi Boga samo zadržavaju Njegovu milost i blagodat od onih koji su tvrdokorno odbacivali te Njegove ponude do kraja njihovog života na zemlji.

Među mnoštvom osuđenih nema ni jedne duše koja je primila milost i blagodat Spasenja u Hristu. Među bezbrojnim naslednicima Večnog Života nema ni jednoga koji je zaslužio Božije čudesno, divno i veliko, večno spasenje; ali Bog neshvatljivih preobražaja svedoči: Ovi su dostojni da prime! Ovi su Moji!

Neke grupe i neki broj pojedinaca pozivaju se na delove ove knjige i drugih knjiga Svetog Pisma da opravdaju svoje nauke i ubeđivanja. Dozvolite me da ukažem na važnu istinu: nauka i osnovna pravila za život u stvarnoj pobožnosti svestrano su ispravna:

na pravom mestu, u ispravnoj primeni onih koji su ih primili od Boga i, prema ljudima ili stvarima na koje se odnose. Protivno temelju ili osnovi u Pismu pokušaji uvažavanja i uveličavanja nekih učenja ili zapovesti vode u zablude.

Razjedinjenost, izopačenost, idolisanje i religiozno nasilje proizvedeni su

pripisivanjem veće važnosti i drugačije primene nekim zapovestima ili delovima Svetog Pisma. Takva grešna učenja sadrže u praksi omalovažavanje ostalih delova i nemogućnost ispravne primene Reči Božije.

Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu je nedeljivo i nepromenljivo. U Luci 16: 17 naš Učitelj govori: *Lakše je, pak, nebu i zemlji proći nego li jednoj titli iz zakona propasti*; i u 21: 33 On kaže: *Nebo i zemlja proći će, a reči moje neće proći*. Naš Tvorac i Spasitelj nema ni jedan deo Nauke 'manje važan'.

Ispravnom primenom Reči Istine (po savetu u 2. Timotiju 2: 15) možemo razumeti da je 'važniji' deo učenja Pisma onaj deo koji smo zanemarili ili namerno izostavili: da ispravimo svoje puteve pred Gospodom više je važno za nas nego za ma koje druge ljude.

Setimo se reči u Luci 3: 4-6, napisano je u Knjizi Reči Proroka Isaije: *Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji; poravnite staze Njegove. Sve doline neka se ispune, i sve gore i bregovi neka se slegnu; i šta je krivo neka bude pravo, i hrapavi putevi neka budu glatki; I svako će telo videti spasenje Božije*.

Primetno je da neka tumačenja predskazuju budućnost stihovima - koji nisu namenjeni za otkrivanje budućnosti. Čak ni razgovetna proroštva o dolasku i radu Mesije – Spasitelja – nisu bila jasna većini verski obrazovanih Jevreja a iste reči su bile otkrivene nekolicini pravovernih (Luka 2: 25-38).

Primećujem Božiju Slavu u našem uviđanju Njegovog predznanja posle ispunjenja Njegovih proroštava i otkrivenja. Kao i celo Sveto Pismo i ova knjiga takođe vrlo je upotrebljiva i primenljiva u našem svakodnevnom življenju i navikavanju na rukovođenje našeg Nebeskog Oca kako bismo sabirali Njegove blagoslove u našoj svesrdnoj poslušnosti.

Slava i Veličanstvo Boga, svetost, veličina, lepota i sjaj Njegovog prestola i ushićeno proslavljanje Tvorca od strane svih prisutnih, sve je to Božija svojina i priroda od večnosti do večnosti. Sva vasiona je puna našeg Gospoda, Spasitelja i Cara.

Poslednja knjiga Svetog Pisma otkriva ovu neizmenu istinu nama. Ako nismo videli Slavu Njegovog Božanstva pre razgledanja i proučavanja

Otkrivenja, možemo li bar sada da gledamo to obilje i te lepote?

Ako ne možemo da vidimo blagodat i slavu našeg Gospoda Isusa u ovoj poslednjoj knjizi, neophodno nam je potrebno da sa svom ozbiljnošću shvatimo ovu važnu činjenicu: naše spasenje je u pitanju, a naša potreba je naše učenje Reči iznova od početka do kraja.

Od neocenjive važnosti je da popravimo naše puteve pred Gospodom (Jeremija 7) da bismo videli Njegov Put.

Ako je naše iskustvo kroz ovu knjigu sasvim drugačije (od izloženog u prethodnim rečenicama), ako smo gledali Božiju slavu u Hristu i u svom Njegovom delovanju kroz celu istoriju, ako je svedočanstvo predstavljeno nama u Otkrivenju proširilo naše vidike i produbilo naše zagledanje u sadržinu Pisma, ako je ova knjiga razplamtala našu revnost za Gospoda, naš zaključak bi mogao biti sličan prethodnom: snažna želja da ponovo prođemo kroz ovu knjigu uz neprestane molitve.

Ako budemo još uvek putnici po završenom ponovnom razgledanju ove knjige, pohitajmo na početak Svetog Pisma da otpočnemo novu gozbu, novo naslađivanje Hlebom Života kroz celo zabeleženo za nas Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu Isusu, našem Gospodu.

U novom životu On nam donosi čudesno zadivljujuće vidike u Njegovom stvaranju i u Njegovom spasavanju. Triput 'Sveti!' može da odjekuje u našim srcima i da zrači kroz naš svakodnevni život u telu.

Svaki podsticaj i priznanje iz Njegove Reči primimo zahvalno i položimo pred noge našeg večno Obožavanog. Shvatimo: On nas je stvorio da se radujemo slaveći Njega i mi u Njemu imamo veću radost nego u ma kakvoj ponudi i obećanju sveta i greha.

On isceljuje naše nemoći jer On je naše Drvo Života (22: 2). On pretvara naše kamenove spoticanja u stepene uspona upotrebom Svoja tri para krila: milošću, blagodaću i vernošću. Jedan par krila pokriva našu grešnost.

Drugim parom krila naši nedostaci i nepostiživost su pokriveni, a trećim parom krila mi letimo za Njegovo zadovoljstvo i uzlećemo da Ga potpunije obožavamo... Jasno je: to sve ne činimo mi; On čini u nama i kroz nas!

Naš Gospod je naše Sve u svemu! Kroz svu beskrajnu večnost On nas nagrađuje za sve što je On u nama ostvario. Njemu pripada i naše oduševljeno obožavanje večnom proslavom Oca i Sina u Zboru svih sjedinjenih u Svetom Duhu večnog života, Duhu mira, ljubavi i radosti.